Írta: Index
2005. július 18. hétfő - Módosítás: 2005. július 18. hétfő

Lagzi-randi Hollywood hozzászólt a heteroszexuális férfi prostitúció témájához, ami csak azt jelentheti, hogy a feministák gyõztek. Lagzi-randi Hollywood hozzászólt a heteroszexuális férfi prostitúció témájához, ami csak azt jelentheti, hogy a feministák gyõztek. Vagy legalábbis a jól szituált feministák. A Lagzi-randi - ahogy édestestvérei is - csajfilm, egy pohár állott limonádé kimenõre. Katnek (Debra Messing) mindenképpen el kell mennie húga esküvõjére, ahol a volt pasija a násznagy. Hogy ne legyen egyedül, és ne érezze magát annyira szerencsétlennek, elõveszi az aznapi újságot, na meg a pénztárcáját, és kibérel egy kísérõfiút az ünnepségre. Hamupipõke bakancsban Naná, hogy a fiatal, szingli lány beleszeret Nickbe (Dermot Mulroney), aki nemcsak mindenkit lenyûgöz simulékony modorával és tökéletes idomaival, hanem jól is manõverezik az idegen családban. És egyáltalán nem meglepõ, hogy a szerelem kölcsönös lesz, és legyõzi az akadályokat. Miszerint Kat az exe, Jeffrey (Jeremy Sheffield) bosszantására vitte el a lagzira a tökéletes férfit, Kat húga, Amy (Amy Adams) titokban lehet, hogy nem is Edwardhoz (Jack Davenport) akar férjhez menni, Jeffrey pedig mindig akar mondani valamit, de épp a legrosszabbkor sikerül elmondania. Aztán persze minden jóra fordul, mégis lesz esküvõ, és miután mindenki megtalálta a párját, boldogan élnek, amíg. Szóval a Lagzi-randiban nincs semmi új, pont olyan, mint amilyennek egy csacska nyári filmnek lennie kell. Azzal a különbséggel, hogy ezúttal Hamupipõkére bakancsot adtak, és a Sárkányölõ Manolo Blahnikban indul a csatába. Mini szünidõ Amiért ez az egyébként vicces kimenõs film mégsem hozza meg a kedvet a csajbulihoz, az az, hogy Dermot Mulroney-nál lehetett volna jobbat is találni a katalógusból. Legalább egy olyat, akinek hat arckifejezésnél gazdagabb a kelléktára. Akirõl mi is elhisszük, hogy megéri a pénzét, azt a hatezer dollárt egy hosszú hétvégére. Már csak azért is, mert Debre Messing megérdemelte volna. De ha a szereplõválogatásért nem is járna dádá, azért, hogy sem szöveggel, sem képi eszközökkel nem sikerült bemutatni, hogy miért szeretnek egymásba a fõszereplõk, azért, hogy fontos, a követhetõség érdekében álló jelenetek kimaradtak, hát legalábbis egy irgum-burgum dukál. De ne aggódjunk, a Lagzi-randiba fektetett 15 millió dollár bõven visszahozza majd az árát. Egy biztos, Amerikában nõi filmrendezõnek lenni jobban megéri, mint szépfiúnak. Pedig, ha Clare Kilner így rendez az ágyban is, akkor nem éri meg azt a pénzt. barb